

This is NOT a freak show.

Beelden die beklijven...
Die bijblijven.

Eenentwintig internationaal gerenommeerde fotografen kijken in

'Ontbrekende beelden' op een nieuwe manier naar mensen met een handicap.

De foto's op de tentoonstelling staan haaks op de hardnekkige

clichévoorstellingen. Individualiteit en waardigheid zijn sleutelwoorden.

De kernidee van de tentoonstelling was de fotografen op verschillende manieren te laten werken. De tentoongestelde foto's zijn overwegend speciaal voor dit project gemaakt. Naast mode-, beauty-, en lifestylefotografen benaderen fotojournalisten en kunstenaars elk op een eigen manier het thema. Sommige fotografen maken hun beelden vanuit hun eigen ervaring als persoon met een handicap.

Opvallend zijn de vele verschillende invalshoeken van waaruit dit onderwerp benaderd wordt. Van koele observatie tot warme betrokkenheid. Maar altijd fascinerend en respectvol. Rasso Bruckert toont een reeks academische foto's in zwart-wit. Op het eerste gezicht niets apart, ware het niet dat de modellen een, al dan niet zware, lichamelijke handicap hebben. Anton Corbijn werkte samen met Station 17, een collectief van gehandicapte en niet-gehandicapte muzikanten. Uitgangspunt was

de film 'Reservoir Dogs'. Die sfeer wilde Corbijn ook in deze foto's. Een sfeer van dreiging en clangeest. Met een opmerkelijk resultaat.

Heel anders is de benadering van Hans Hansen. Zijn 'Hilfsmittel' werken bevreemdend. Hij koos om de hulpmiddelen in beeld te brengen, de apparaten die nodig zijn om lichamelijk gehandicapten meer levenscomfort te bieden. We zien allerlei voorwerpen, waarvan de functie niet meegedeeld wordt. Stille getuigen zijn het, elk met hun eigen verhaal, maar ze vertellen het niet. En willen we het eigenlijk wel horen?

Eén van de meest aangrijpende foto's is 'Das Gebet' van Gottfried Helnwein. Een jongen, geknield voor zijn bed met Donald Duck, zwevend, als in een visioen, voor hem. Surrealistisch en bizar. Kniel en bidt, vouw die handen, zelfs al zijn het prothesen... In '3 feet high and rising' worden we even meegenomen in de leefwereld van Semiray, een dwergvrouw. We zien haar temidden haar vrienden, op het strand, in bikini en op straat. De eerste emotie is er een van medelijden. Maar waarom, vraagt Daniel Josefsohn zich af? Wie is eigenlijk de 'freak', hij die gelukkig is of hij die ongelukkig is in iemand anders plaats?

De Engelse fotograaf Nick Knight wijzigt sterk ons kijken naar mensen met een handicap. Hij fotografeert hen als topmodellen en trekt daarmee de aandacht. Het is de bedoeling vastgeroeste visies over mensen met een handicap te veranderen. De tentoonstelling toont een wereld die niet vrij is van tegenstrijdigheden. Ze komt daardoor tegemoet aan de vraag van mensen met een handicap om als 'gewone' mensen gezien en geaccepteerd te worden.

Kan je het eigenlijk merken, het verschil tussen mindervaliden en anderen? Neen dus, en dat laten Olaf Martens en Falk Schultze-Motel ons duidelijk zien. Een groepje leerlingen bezoekt een inrichting voor lichamelijke gehandicapte jongeren. Ze worden heel speels in beeld gebracht, ondersteboven hangend in de bomen. Waaruit blijkt dat het vaak de externe kenmerken zijn, zoals het rolwagentje, waardoor deze mensen als 'anders' ervaren worden.

Verschrikkelijk mooi en ontroerend zijn de foto's van André Rival. Al nam hij ze dan niet zelf. Hij besloot zijn camera aan een bevriend model uit te lenen, die een zevenjarig zoontje heeft met het Syndroom van Down. Zij nam tijdens een vakantie hele mooie en ontspannen foto's waaruit vooral levensvreugde blijkt. Het zouden vakantiefoto's van ieder van ons kunnen zijn, van elk willekeurig kind. En natuurlijk zijn ze heel spontaan. Er was geen buitenstaander bij betrokken, alleen mensen waar het kind zich goed en geborgen bij voelde.

Marilyn Stroux heeft één van de meest sprekende bijdragen geleverd. We zien een lachend, blind meisje met in haar handen een klein bordje, met daarop de woorden: 'Ich sehe, das ich glücklich bin'.

Nu wij nog.

MICHEL PEETERS

Praktische informatie

nog tot 1 juli 2001
Museum Dr. Guislain
J. Guislainstraat 43
9000 Gent
Tel: 09/216.35.95
Fax: 09/216.35.35
E-mail: museum.dr.guislain@fracarita.org
Website:
www.fracarita.org/nl/europa/belgie/museum
Open van dinsdag tot vrijdag van 10 tot 17 uur en
van zaterdag tot zondag van 13 tot 17 uur
Toegangsrijzen: 200 BEF, 100 BEF (reductie)

OLAF SCHOLTE
VOYAGE SUR LA MER
2000

ANTON COORBIJN
STATION 17
2000

GOTTFRIED HELNWEIN
DAS GEBET
2000